

NİHAVEND ŞARKI

Leylâ

Beste : Fahri Kopuz

Güfte : Yahya Kemal Beyatlı

Usûl : Sofyan-Semâi

Ge ce Ley lâ yı a yın on dör dü Koy da ten ha
yı ka nır ken gör dü (Saz
Kız vü cu dun ne gü zel böy le a çık (Saz
Kız ya kın dan gö re yim sa hi le çık (Saz
Bak tı et ra fı na ür kek ür kek De di ten ha da bu ses
nol sa ge rek Kız vü cu dun sa rı gül ler gi bi ter
Çık su dan ken di ni ür yan gös ter (Saz
(Ağır) A ra nır ken a yın öl gün se si ni (Saz

so ğuk ay öp tü be yaz en se si ni (Yalnız bir saz....)

(Beraber...

Sar di her uz vu nu bir in ce si zi

Sol du gün den gü ne ses siz sol du

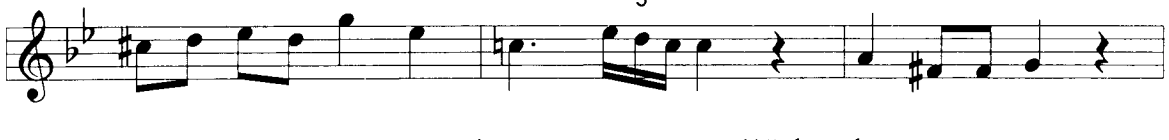
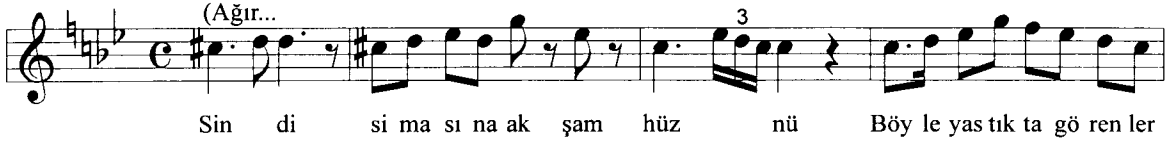
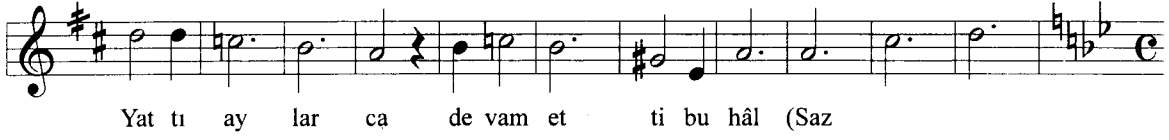
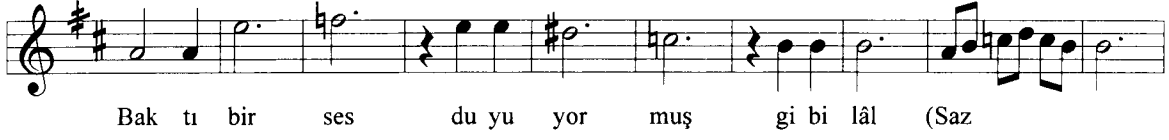
De di ler hep k1 za bir h1l ol

du (Saz

[illegible]

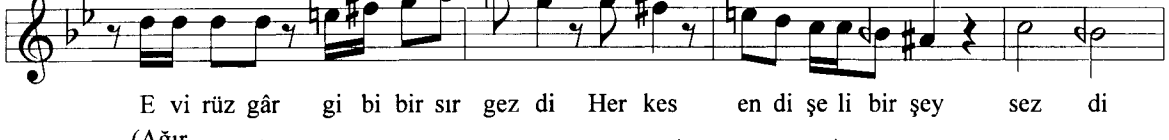
(Ağırlaşarak...

(Ağır...)

(Çabuk...)

(Ağırlaşarak...)

(Ağır...)

lâ O da lar in le di Ley lâ Ley lâ

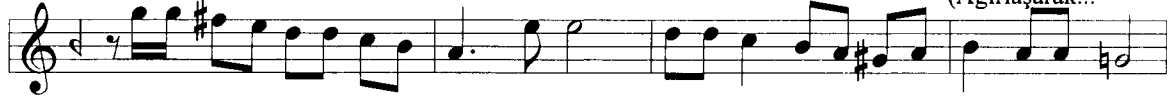
(Saz

(Ağır..

Gel di köy kız la rı el bağ la dı lar Diz çö küp ağ la dı lar ağ la dı lar

(Ağırlaşarak...

Ni ce gün ler bu şe a met li ö lüm Ol du çok kim se ye bir giz li dü ğüm

Ni ce gün ler ba ka rak dal ga la ra

de di ler uğ ra dı Ley lâ na za ra

(Saz

Ge ce Ley lâ ya a yın on dör dü gü le rek tel

li ke fen ler ör dü

Nazar

Gece, Leylâ'yı ayın on dördü,
Koyda tenhâ yıkanırken gördü.
"Kız vücûdun ne güzel böyle açık!
Kız yakından göreyim sâhile çık!"
Baktı etrâfına ürkek, ürkek
Dedi: "Tenhâda bu ses nolsa gerek?"
"Kız vücûdun sarı güller gibi ter!
Çık sudan kendini üryan göster!"
Aranırken ayın ölgün sesini,
Soğuk ay öptü beyaz ensesini.
Sardı her uzvunu bir ince sızı;
Bu öpüş gül gibi soldurdu kızı.
Soldu, günden güne sessiz, soldu!
Dediler hep: "Kıza bir hâl oldu!"
Tâ içindendi gelen hıçkırığı,
Kalbinin vardı derin bir kınğı.
Yattı, bir ses duyuyormuş gibi lâl.
Yattı, aylarca devâm etti bu hâl.
Sindi sîmâsına akşam hüznü,
Böyle, yastıkda görenler yüzünü,
Avuturlarken uzun sözlerle,
O susup baktı derin gözlerle.
Evi rüzgâr gibi bir sır gezdi,
Herkes endîşeli bir şey sezdi.
Bir sabah söyledi son sözlerini,
Yumdu dünyâya elâ gözlerini;
Koptu evden acı bir vâveylâ,
Odalar inledi: "Leylâ! Leylâ!"
Geldi köy kızları, el bağladılar...
Diz çöküp ağladılar, ağladılar!

Nice günler bu şeâmetli ölüm,
Oldu çok kimseye bir gizli düğüm;
Nice günler bakarak dalgalara,
Dediler: "Uğradı Leylâ nazara!"